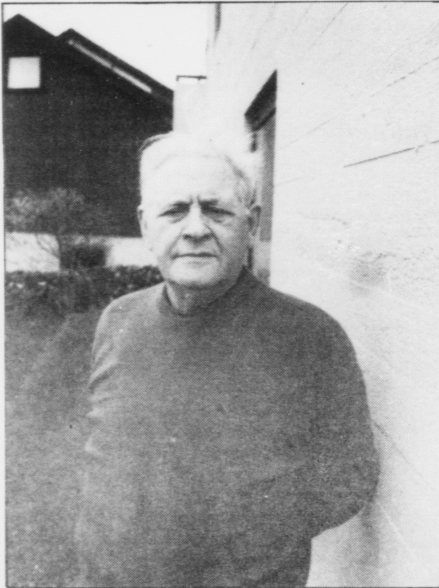

Ein Noregsferð

Sámal Johansen heldur fram við síni áhuga-verdu frásøgn frá einum Noregstúri í 1969.

Úr Krisianssund fóru vit kl. 23, og tá lögdu vit okkum at sova. Eftir ferðaaætlanini skuldu vit koma til Molde kl. 2.30. 19. juli, og eg fór upp, tá ið skipið legði at bruggiuni. Tað var ikki serliga tespiligt á 2. klassa. Meginparturin av tí fólki, sum hevði sitið upp, lá nú og svav, summi á beinkjum og stólum, summi á dúrkinum, einstøk sötu uppi og troyttu ølfloksur og soda-vatnsfloksur, á WC var ónossligt.

Molde er uttast á norðursíðuni á Romsdalsfirðinum. Her á leið ella helst langt innari í firðinum var tað, at Sinclair fór á land við herliði sínum. »Ved Romsdals kyster han styrede til land...«

Molde er litil býur, men eftir tí, sum eg dugi at siggja, ein sera dámligur býur. Av tí at fólk her hava havt og enn hava so stóran ans fyri urtagarðsbrúki og urtagarðs-røkt, eru so nógvar blómur, serstakliga rósar, at siggja í urtagarðunum, at Molde hevur fingið

navnið »blómubýurin« ella »rósu-býurin«. Hetta og eisini tað, at landslagið er so einastandandi vakurt, ger, at úr øllum heimsins londum kemur ein hópur av ferðafólki til Molde um summarið. Annars sigst Molde at vera ein stillur býur.

Fleiri væl kendir norðmenn hava havt samband við Molde m.a. Bjørnstjerne Bjørnson, sum gekk í skúla har, Alexander Kjelland var amtmaður har nokur ár, og Henrik Ibsen fekk haðani nógvar tilfar til skaldskap sín.

Nakrar dagar í 1940, aftan á týska álopið á Noreg, vóru Hákun kongur og norska ríkisstjórnin í Molde, og gullið hjá Noregs banka var eisini goymt her stutta tíð.

Vit fóru úr Molde kl. 3 til Alesund, og vit sigldu innansyndis allan vegin millum smáar oyggjar, smáar bygdir, høg fjøll við kava á tindunum. Nógvastaðni var brattlendi oman móti sjónum, og tað sást, at omanlop høvdu verið í fleiri stoðum. Havið hevði verið merkiliga ovði til fugl. Líka úr Trondheimi høvdu vit siglt tætt í landi og nær bygðum plássum, so har, sum aðra staðni, munnu líkindini hjá fugli at halda til ikki hava verið tey bestu, men av og á høvdu sildavað sæst, har var sjálvsagt fuglur at siggja.

Oyggjarnaruttan fyri Romsdalsfirðin verða kallaðar Norðoyar. Vit sigldu suður við landinum, innan fyri Otterøy, Flemsoy, Lepsoy,